

минжлъ Дунава и подкачилъ въ Търново своята проповѣдь, но вслѣдствие несполуката на прогласеното тамъ въстание, билъ принуденъ да се върне назадъ въ Румжния. Стамболовъ е дошълъ въ България прѣзъ врѣмето на Русско-Турската война и е зель участие въ въстанието за освобождението на Македония, извѣстно подъ името *Кресненско въстание*. Той е билъ депутатъ въ Учредителното Народно Събрание въ Търново прѣзъ 1879 година. Той се отличава съ своя ораторски талантъ. Билъ е до 19 Юлий 1879 година подначалникъ при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла. Прѣзъ 1884 година той биде избранъ за прѣдсѣдателъ на Народното Събрание, а прѣзъ 1885 година взель участие като простъ волентиръ въ Сърбско-Българската война. Слѣдъ насилственното детронироване на Батембергъ (1886 година) Стамболовъ, заедно съ Генерала Муткуровъ, устрои контра-прѣврата и повърнѣ назадъ Княза Батемберга. Обаче слѣдъ доброволното заминувание на тоя послѣдния, Стамболовъ станѣ регентъ, а слѣдъ дохожданието на Княза Фердинанда — прѣдсѣдателъ на Министерский Съвѣтъ и Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла. Той е сътрудничилъ въ „*Сръдецъ*“ (гледай 1884 година) „*Свѣтлина*“ (гледай 1882 г.), *Търновска „Конституция“* (гледай 1884 г.), „*Свобода*“ (гледай 1886 година) и др. Нѣколко негови стихотворения сѣ издадени на особенна брушура (заедно съ нѣколко стихотворения отъ Хр. Ботйовъ) подъ заглавие: *Пѣсни и Стихотворения*, Пловдивъ, 1880 год., която брошура е вече библиографическа рѣдкостъ, а другитѣ му стихове сѣ прѣснѣжти по вѣстниците. Той е прѣвелъ *За паритѣ*, Цариградъ, 1874 г.; *Турскитѣ звѣрства въ България* отъ Е. Д. Маггаханъ, София, 1880 година. По настоящемъ Стамболовъ е Министръ на Вътрѣшнитѣ Дѣла и Предсѣдателъ на Министерский Съвѣтъ. Въ нашата журналистика Стамболовъ е работилъ повече подъ псевдонима „*Чавдаръ*“.

---

„Нашата емиграционна журналистика онѣме. (Това е прѣстѣпление на днешните обстоятелства, когато народътъ ни събира сичките свои сили за да излѣзе на отчаяни борби срѣщу своите петивековни притѣснителни). Освѣнъ физическата сила народътъ трѣба да излѣзе и съ своето морално оръжие. (Журналистиката е едно отъ първитѣ срѣдства за революцията).